

Lányokról, legényekről, így, úgy..., Szerelemről így, úgy...,

Házasságról így, úgy..., Mesék, történetek így, úgy...

Utánzások így, úgy..., Borozgatás így, úgy...

Nem tudnék méltóbb befejezést e könyvajánláshoz, mint Joób Árpád befejező gondolataiból néhányat:

„A kodályi ‚Művelt Magyarország’ érdekében, ma is perlekednek a szakemberek, mert sok helyen torz, bátoratlan vagy már alig-alig szól az ének. Bár segíthetne ez a válogatás is abban, hogy a fiatalok és idősek, lányok és fiúk megértsék, de főleg megtapasztalják a Kodály-fogalmazta hatást, vagyis az ének gyógyító, felszabadító, közösségformáló erejét”.

Jó lenne, ha e kedves, értékes könyv, esetleg ajándékként kerülhetne a népdalokat, népzenet szeretők karácsonyfája alá.

Dr. Gerzanics Magdolna

NEKROLÓG

Darvas Éva 1924–2006

Ez év májusában lett volna 90 éves *Darvas Éva*, a jeles zongoraművész és tanár, aki hosszú éveken át a Zeneakadémia Kertész utcai gyakorló iskolájának szolfézs tanára volt, s ebben a minőségben e sorok írójával sok ideig együtt dolgozott.

Az ötvenes években Kodály Zoltán kívánsága szerint az Akadémia zongora és vonós tanszak hallgatóinak meg kellett tapasztalniuk a zeneiskolai szintű szolfézs tanítást, hiszen az akkor kialakult hallásképző módszer a tanár- és művészjelöltek számára teljesen új volt, legtöbbször járatlan volt a relatív szolmizációban, tájékozatlan a magyar népzene területén.

A Kertész utcai gyakorló – mely helyileg délutánonként az ottani Általános Iskolában működött – a szakszerű, magas színvonalú zeneiskolai tanítás színhelye volt. Kiemelkedő személyiségei voltak *Darvas Éva* és *Szmrecsányi Magda*, valamint ott tanított *Eötvös Péter* édesanyja, *Szűcs Ilona*. Az igazgató *Szekeres Ferenc* – a nevét viselő kamarakórus karnagya – volt. Nagyszerű ifjúsági vonósenekart szervezett és vezetett ott akkor *Kutasi Margit* hegedű tanár. Ki-be jártak a szakfelügyelők: *Komjáthy Manyi*, *Lenkei Gabi*, *Máthé Klári*, *Fülepp Tibor* stb. Még *Kodály Zoltán* is meghallgatta a szolfézs órákat. Olyan tanulói voltak a zeneiskolának mint *Ránki Dezső*, *Kocsis Zoltán*, *Schiff András*, hogy csak néhányat említek. *Darvas Éva*val, *Szmrecsányi Magda*val hármásban hallgattuk meg a kisiskolás korában *Kocsis Zoltán*t, hogy milyenek a képességei...!

Az imént említett munkakör csak részben jelentette Darvas Éva magas színvonalú zenetanári tevékenységét, előtte, utána, és egyidejűleg hosszú ideig a IX. kerületi zeneiskolában igen eredményesen tanított zongorát. Volt kollégái és növendékei az idei évforduló kapcsán október 11-én a Ferencvárosi Ádám Jenő Zeneiskola Dísztermében emlékkoncertet tartottak. Ennek műsorvezetője a Rádió zenei szerkesztője, *Magyar Kornél*, ugyancsak Darvas Éva tanítványa volt. Szereplői sorában ilyen nevekkel találkozhatunk, mint Horváthné Patak Mária, Túrós Enikő, Antal Gábor, Benyus Péter, Kéry Tamás, Halászné Veres Zsuzsa, Arató Ágnes, Pintér Ágnes, Székely Balázs, Magyar Margit, Aczél Péter.

A róla szóló jellemzést a műsorfüzetben így olvashatjuk: „A zongoratanítás elkötelezettje volt mindvégig. Amíg egészsége engedte, szaktanácsadóként nagyon sok kollégának, növendéknek adott meghatározó élményt, segítséget az együtt töltött munkában. Éles hallásával mindig határozottan, de tapintatosan irányt tudott adni a zene lényegére, közben ízes humorával színesítette óráit és meghallgatásait.”

Mint hajdani kollégája és barátja mindig megőrzöm emlékeim között a vele töltött tartalmas és felemelő tanórákat, valamint lényének utánozhatatlan meghittségét és derűjét.

Szerepel a műsorfüzetben egy ilyen mondat is: „kitelepítési határozatot kaptak (mármost a család), amit csak tanárának, Kodály Zoltán közbenjárására vontak vissza.”

Zenei közössége megkésett főhajtással adózott Darvas Éva emlékének: tantermet, melyben – a ma Ádám Jenő nevét viselő kilencedik kerületi zeneiskolában – tanított, róla nevezték el.

Szőnyi Erzsébet

Búcsú Kemény Endrétől

Ismét egy jeles tagtársunktól búcsúzunk.

Kemény Endre karnagy, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola volt kamarazene tanára életének 90. évében távozott szeptemberben az élők sorából. A Nemzeti Zenedében folytatta hegedű tanulmányait, de tanára volt Lajtha László is. Karmesterséget Somogyi Lászlónál tanult, s 1949-től rendszeresen vezényelt különböző együtteseket. Közben az Állami Hangversenyzenekar hegedűseként is dolgozott. Fényképek tanúsága szerint ott volt a zenekarban akkor is, amikor Kodály Zoltán vezényletével a Psalmus Hungaricus hangfelvétele készült 1957-ben. Kemény Endre ekkortájt alapította meg a Bartók Béla Kamarazenekart. 1968 szeptemberétől több mint másfél évtizedig vezette a Kecskeméti Városi Szimfonikus Zenekart, mely irányításával sokat fejlődött és igen komoly művészi feladatok megoldására vált képessé. Itt egyik fő feladatának érezte, hogy a kortárs szerzőkkel bővítsé a klasszikusokra épülő